

URZĄD MIEJSKI W MILANÓWKU
Burmistrz Miasta Milanówka
mgr Jerzy Wysocki

Milanówek, dnia, 11 czerwca 2008r.

BM.0057/33 | 08

Szanowny Pan
Waldemar Parol
Radny Miasta Milanówka

Odpowiedź na Interpelację złożoną na XV Sesji w dniu 24 kwietnia 2008r. w sprawie planowanego zakresu pozyskiwania środków własnych oraz środków z funduszy strukturalnych UE na uruchomienie punktów darmowego dostępu do Internetu na terenie Miasta Milanówka.

Nie jest planowane przygotowanie wniosku na pozyskanie funduszy UE w celu umożliwienia bezprzewodowego i darmowego dostępu do Internetu na terenie Miasta Milanówka.

Wnioskowanie o pozyskanie funduszy UE na takie przedsięwzięcia ma uzasadnienie przy dużych i złożonych projektach.

Jako Samorząd nie możemy projektować udostępnienia Internetu na szeroką skalę, gdyż obecne uwarunkowania prawne powodują, że tak zwany „Darmowy” dostęp do Internetu jest ściśle obwarowany ograniczeniami. Jego prędkość musi być relatywnie bardzo niska, a większość usług zablokowana. Dyrektywy unijne nie zezwalają na finansowanie szerokopasmowego dostępu do Internetu ze środków publicznych.

Darmowy dostęp do Internetu zapewniany przez samorząd narusza zasadę konkurencyjności - uznała Unia Europejska wobec Barcelony i Pragi. Co zrobić, aby bezpłatnym Internetem nie narazić się Komisji Europejskiej zastanawiają się obecnie takie miasta jak Kraków, Częstochowa czy Poznań.

Pokrycie miasta darmowym dostępem do Internetu dla mieszkańców powoduje, że miasto stałoby się operatorem telekomunikacyjnym. Samorządy nie mogą prowadzić takiej działalności, gdyż powodowałoby to konieczność wyodrębnienia podmiotu (jednostki), który uzyska zezwolenie na świadczenie usług operatora telekomunikacyjnego na danym terenie. Nawet gdyby taka jednostka powstała i uzyskała stosowne pozwolenia, to koszty jej funkcjonowania (bez inwestycji i napraw), przy założeniu świadczenia usługi dla 1000 gospodarstw domowych, wyniosłyby min 300.000 zł rocznie.

Warto też zastanowić się dla ilu mieszkańców taki darmowy Internet miasto mogłoby zaoferować? Przy tak rozproszonej aglomeracji i nasyceniu obszarami zieleni, można śmiało stwierdzić, że przy dużym wysiłku i poniesieniu nad wyraz wysokich kosztów, można by dostarczyć łącza bezprzewodowe do ok. 50% gospodarstw domowych. Takie realizacje powodują niepotrzebne nieporozumienia społeczne, kiedy to wszyscy mieszkańcy składają się na Internet dla małej grupy tych osób, które mieszkają w pobliżu nadajników.

Wady sieci radiowych WiFi

- Przepustowość sieci.

Sieci radiowe działające w protokole 802.11b/g pracują z prędkościami 11/54 Mbit - jest to jednak prędkość w warstwie radiowej - użyteczna prędkość IP w typowej sieci radiowej punkt-wielopunkt nie przekracza 10Mbit (prędkość współdzielona pomiędzy wszystkich aktywnych użytkowników). Taki stosunek prędkości nominalnej do realnej w sieciach radiowych wynika z narzutu na stosowany protokół oraz z dużej liczby kolizji i zakłóceń podczas transmisji. Powoduje to, że w sieciach radiowych praktycznie nie istnieje szybka transmisja lokalna pomiędzy klientami sieci.

- Zakłócenia elektromagnetyczne.

Sieci radiowe są praktycznie nieodporne na zakłócenia. Praca w paśmie uwolnionym 2.4GHz powoduje, że bardzo łatwo zagłuszyć taką sieć innymi urządzeniami pracującymi na tym paśmie w okolicy. Tego problemu nie ma w sieciach kablowych Ethernet opartych o strukturę światłowodową.

- Wpływ warunków atmosferycznych.

Bardzo trudno zbudować sieć pracującą w paśmie 2.4Ghz, która będzie całkowicie odporna na zjawiska atmosferyczne takie jak silne opady deszczu lub śniegu. Zakładając, że nadajniki takiej sieci pracują z mocą dozwoloną przez polskie prawo, jest to praktycznie niemożliwe przy odległościach przekraczających kilkadziesiąt metrów.

- Opóźnienia.

Łącze radiowe wprowadza do kilkadziesiąt ms opóźnienia w transmisji. Tak duże opóźnienia to istotny problem dla klientów, którzy korzystają z rozmów głosowych (VoIP), gier komputerowych czy też pracują zdalnie na odległych komputerach. Takie opóźnienia nie bez wpływu pozostają, też na czas otwierania stron www.

Biorąc pod uwagę wszelkie opisane uwarunkowania prawne i technologiczne staramy się w innej formie realizować modną i wartościową ideę bezpłatnego dostępu do Internetu.

Dostosowując się do milanowskich realiów zamierzamy utworzyć publiczne punkty dostępu do Internetu tzw. HOT SPOT. Są to wydzielone obszary w budynkach użyteczności publicznej lub place, skwery, gdzie każdy posiadacz mobilnego komputera, urządzenia PDA, czy nowoczesnego telefonu komórkowego będzie miał możliwość skorzystać z dostępu do Internetu.

Ten typ usługi, bardzo rozpowszechniony na świecie, nie narusza norm prawnych i jest wykonalny w tak specyficznie zalesionej i rozproszonej miejscowości jak Milanówek.

Udostępnienie punktów HOT SPOT jest właśnie jednym z czołowych założeń budowy Sieci Informatycznej Milanówka, której pierwszy etap został zakończony.

W tym roku zaplanowane jest uruchomienie czterech pilotażowo – testowych HOT SPOTów w centrum miasta.

Dalsza rozbudowa szkieletu SIM i utworzenie Centrum Zarządzania Siecią, które zlokalizowane będzie w serwerowni Miejskiej na ul. Spacerowej, pozwolą na kolejne instalacje punktów dostępowych w nadchodzących latach.

Nie zapominając o mieszkańcach, którzy nie posiadają mobilnych urządzeń umożliwiających dostęp do Internetu, plan budowy SIM obejmuje, w dalszych etapach, również instalację PIAPów w postaci kiosków internetowych. Są to samodzielne maszyny umiejscowione w miejscach użyteczności publicznej, za pomocą których można łatwo wyszukać informacje w Internecie, wysłać email itp.

Otrzymują:

1. adresat
2. Biuro Rady Miasta
3. a/a

BURMISTRZ
MIASTA MILANÓWKA

mgr Jerzy Wysocki